# Φως Ιλαρόν

*Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Περίοδος β΄, φ. 12 (24). Σεπτέμβριος 2014*


## Οι Πεντηκοστιανοί ή «Εκκλησία της Πεντηκοστής»

Πεντηκοστιανοί ή «Εκκλησία της Πεντηκοστής» ονομάζεται ένα σύνολο χριστιανικών ομάδων, που ζουν διάφορες πνευματικές εμπειρίες (συνήθως πέφτοντας σε έκσταση, δηλ. χάνοντας την επαφή με το περιβάλλον τους εκείνη τη στιγμή) και πιστεύουν ότι πρόκειται για «χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος».

Οι ομάδες αυτές ονομάζουν τον εαυτό τους «Εκκλησία της Πεντηκοστής» (αν και κάποιες έχουν άλλα, παρόμοια ή διαφορετικά ονόματα), **επειδή νομίζουν ότι ξαναζούν το γεγονός που συνέβη στους αποστόλους,** τους μαθητές του Χριστού, **την ημέρα της Πεντηκοστής,** δηλ. 50 μέρες μετά την Ανάσταση του Χριστού. Την ημέρα εκείνη, ως γνωστόν, οι απόστολοι δέχτηκαν την επίσκεψη και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, έλαβαν θάρρος και σοφία, αλλά και το χάρισμα να κάνουν θαύματα. Τότε βγήκαν στους δρόμους των Ιεροσολύμων και κήρυξαν για πρώτη φορά χωρίς φόβο την Ανάσταση του Χριστού. Εκείνη την ημέρα πίστεψαν και βαφτίστηκαν χριστιανοί 3.000 άνθρωποι και έτσι άρχισε η ιστορία του χριστιανισμού.

Όταν οι απόστολοι κήρυτταν, εκείνη την ημέρα, συνέβη ένα θαυμαστό γεγονός. Οι άνθρωποι που τους άκουγαν προέρχονταν από πολλά έθνη (Έλληνες, Άραβες, Πέρσες κ.τ.λ.) και είχαν συγκεντρωθεί στα Ιεροσόλυμα για μια μεγάλη εβραϊκή γιορτή. Ενώ οι απόστολοι μιλούσαν στη μητρική τους γλώσσα (τα αραμαϊκά, που μιλιούνταν εκείνη την εποχή στο Ισραήλ), καθένας από τους ακροατές τους άκουγε το κήρυγμα στη δική του γλώσσα – οι Έλληνες ελληνικά, οι Άραβες αραβικά κ.ο.κ.

Οι πεντηκοστιανοί πιστεύουν ότι στις λατρευτικές συγκεντρώσεις τους επαναλαμβάνεται αυτό το φαινόμενο, όταν πολλοί από αυτούς, σε κατάσταση έκστασης, αρχίζουν να λένε ακατανόητες λέξεις ή και απλούς ήχους, που νομίζουν ότι είναι «ξένες γλώσσες» ή ακόμη και «γλώσσες αγγέλων» (παρερμηνεύοντας μια αναφορά του αποστόλου Παύλου, που λέει ότι κι αν ακόμη ο άνθρωπος «μιλά τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων», αλλά δεν έχει αγάπη, το χάρισμά του δεν έχει καμιά ουσία – το γράφει στην επιστολή *Α΄ προς Κορινθίους*, κεφ. 13). Επίσης, στις συγκεντρώσεις τους, όπως πιστεύουν, συχνά γίνονται θαύματα, θεραπείες ασθενών, προφητείες κ.τ.λ.

**Ο πεντηκοστιανισμός ξεκίνησε στην Αμερική γύρω στο 1900** και σήμερα είναι εξαπλωμένος σε όλο τον κόσμο. Από τηλεοπτικά κανάλια πεντηκοστιανών ομάδων και από το Διαδίκτυο κάνουν το γύρο του κόσμου βίντεο, όπου πάστορες (ιεροκήρυκες και διδάσκαλοι) «κάνουν θαύματα μπροστά στις κάμερες» διατάζοντας παράλυτους να σηκωθούν ή ακόμη, σε έξαλλη κατάσταση, «φέρνουν το Άγιο Πνεύμα» μέσα στους ανθρώπους.

**Στην Ελλάδα – και στο Ρέθυμνο – έχουμε αρκετούς πεντηκοστιανούς,** που ανήκουν σε διάφορες ομάδες, ανεξάρτητες μεταξύ τους. Στην Αφρική και τη Λατινική Αμερική υπάρχουν εκατομμύρια πεντηκοστιανοί, που ζουν σε μια παραζάλη «πνευματικών εμπειριών», που έχει αντικαταστήσει τη μαγεία και τη λατρεία ειδωλολατρικών θεοτήτων, που κυριαρχούσαν εκεί μέχρι το πρόσφατο παρελθόν (αλλά επιβιώνουν και σήμερα). Οι πρώην πιστοί των ειδωλολατρικών θεών και οι πελάτες των μάγων ζουν τώρα μια παρόμοια πνευματική κατάσταση, που τη νομίζουν «χριστιανική».

Ο πεντηκοστιανισμός γεννήθηκε από Αμερικανούς προτεστάντες, που – κουρασμένοι και απογοητευμένοι από την απουσία πνευματικών εμπειριών και ζωντανών αγίων στις προτεσταντικές αιρέσεις – προσπάθησε να ξαναφέρει στη ζωή τη γνήσια σχέση με το Θεό που είχαν οι πρώτοι χριστιανοί την εποχή των αποστόλων. Έτσι, άρχισαν συγκεντρώσεις όπου ζητούσαν από το Άγιο Πνεύμα να έρθει μέσα τους, όπως γράφει η Καινή Διαθήκη ότι ερχόταν στους πρώτους χριστιανούς. Και πράγματι κάποιο πνεύμα ήρθε σ' αυτούς και μάλιστα έντονα, ώστε άρχισαν τα υπερφυσικά φαινόμενα, με κυρίαρχο την «ομιλία ξένων γλωσσών» (αληθινών ή υποτιθέμενων). Σίγουροι λοιπόν για την επιτυχία του πειράματός τους συνέχισαν και ξαφνικά – καθώς η είδηση διαδόθηκε σε όλη την Αμερική – άρχισαν να συγκεντρώνονται στο Λος Άντζελες χιλιάδες άνθρωποι από κάθε γωνιά της χώρας και όλοι να «λαμβάνουν υπερφυσικά χαρίσματα».

Αυτή ήταν η λεγόμενη «Δεύτερη Πεντηκοστή», όπως την ονόμασαν οι πρωτεργάτες της: η «πνευματική αναζωπύρωση της οδού Αζούσα» στο Λος Άντζελες. «Πατέρες» αυτής της πνευματικής κατάστασης ήταν οι προτεστάντες θρησκευτικοί διδάσκαλοι Τσαρλς Πάρχαμ (Charles Parham, 1875-1929) και Ουίλλιαμ Σέυμουρ (William Seymour, 1870-1922).

Η βάση του πεντηκοστιανισμού – που είναι και το πρώτο και ίσως σοβαρότερο λάθος του – είναι **η ιδέα ότι ο άνθρωπος, όταν ζήσει μια ξεχωριστή πνευματική εμπειρία, που του παρουσιάζεται ως «δώρο από το Θεό», τότε έχει λάβει πράγματι ένα δώρο από το Θεό.** Δεν καταλαβαίνουν, δηλαδή, οι πεντηκοστιανοί ότι «υπερφυσικά χαρίσματα» και «ξεχωριστές πνευματικές καταστάσεις» μπορεί να προσφέρει στον άνθρωπο και ο διάβολος. Όταν μάλιστα ο διάβολος εμφανίζει αυτά τα «δώρα» ως θεϊκά, τότε κολακεύει τον εγωισμό του ανθρώπου, πείθοντάς τον ότι είναι κάτι ξεχωριστό μέσα στην ανθρώπινη Ιστορία, ένας άγιος «γεμάτος από το Άγιο Πνεύμα», ισάξιος με τους αποστόλους και τους πρώτους χριστιανούς, ή ακόμη και κάποιος που «ο Θεός του έχει αναθέσει μια ιδιαίτερη αποστολή»!

Στις ειδωλολατρικές θρησκείες, ο διάβολος εμφανίζεται και λατρεύεται ως σκοτεινός και επικίνδυνος «θεός», που απαιτεί από τους ανθρώπους υποταγή και θυσίες, φτάνοντας μάλιστα να απαιτεί ακόμη και ανθρωποθυσίες! Στο χριστιανισμό, ο διάβολος δεν εμφανίζεται έτσι, γιατί οι χριστιανοί θα τον αποφύγουν, αλλά εμφανίζεται ως δήθεν «άγγελος» ή και «ο Χριστός» ή «το Άγιο Πνεύμα», για να τους ξεγελάσει και να τους κάνει δικούς του.

Η τεράστια εξάπλωση του πεντηκοστιανισμού οφείλεται στο ότι υπόσχεται άμεσες υπερφυσικές εμπειρίες «εδώ και τώρα», ακριβώς όπως η μαγεία και ο πνευματισμός, με τα οποία (και όχι με το χριστιανισμό) έχει την πραγματική συγγένεια. Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν έχει υπομονή, ούτε του αρέσει η ιδέα ότι χρειάζεται μεγάλο πνευματικό και ηθικό αγώνα για να φτάσει κοντά στο Θεό. Θέλει να φτάσει στην τελειότητα χωρίς να περιμένει – αυτό του υπόσχεται ο πεντηκοστιανισμός. Αλλά αυτό είναι ψέμα και απάτη, στην οποία έχουν πέσει και οι ίδιοι οι πεντηκοστιανοί, που φυσικά είναι αδελφοί μας, όπως και κάθε άνθρωπος.

**Απομιμήσεις θεϊκών εμπειριών**

Η ιστορία του χριστιανισμού είναι γεμάτη περιπτώσεις ανθρώπων, που έζησαν υπερφυσικές εμπειρίες, οι οποίες φαίνονταν να προέρχονται από το Θεό, κι όμως στην πορεία αποδείχτηκε ότι προέρχονταν από το διάβολο. Η ίδια η Καινή Διαθήκη μας λέει ότι ο διάβολος μπορεί να μεταμορφωθεί και σε άγγελο φωτός για να ξεγελάσει και να παγιδεύσει τους χριστιανούς (*Β΄ προς Κορινθίους*, 11, 14). Στις *Πράξεις των Αποστόλων* αναφέρεται η περίπτωση μιας σκλάβας με μαντικές ικανότητες, που φώναζε για τον απόστολο Παύλο και τους συνεργάτες του πως είναι άνθρωποι του Θεού και διδάσκουν το δρόμο της σωτηρίας! Κι όμως, παρόλο που τους έκανε διαφήμιση, ο Παύλος στράφηκε και διέταξε το πνεύμα που κατοικούσε μέσα της να την αφήσει ελεύθερη. Τότε η γυναίκα ελευθερώθηκε από το διάβολο και έχασε αμέσως την ικανότητα να μαντεύει!

Ακόμη και ο Ιησούς Χριστός προειδοποιεί ότι θα εμφανιστούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες με υπερφυσικές δυνάμεις που θα πλανήσουν ακόμη και εκλεκτούς (δηλ. τους πιο

πιστούς και ενάρετους), αλλά και ότι θα υπάρξουν άνθρωποι που κάνουν προφητείες και θαύματα στο όνομά Του, μα δε θα έχουν καμιά πραγματική σχέση μ' Αυτόν – και θα τους πει: «ποτέ δε σας γνώρισα· φύγετε από κοντά μου, οι εργαζόμενοι την ανομία» (*κατά Ματθαίον* 7, 21-23, και 24, 23-25).

Μέσα στην ιστορία τέτοιες περιπτώσεις έχουν εμφανιστεί πολλές, ενώ σήμερα, όπως προαναφέραμε, έχουν πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας σε παγκόσμια κλίμακα. **Πηγή τους είναι ο ανθρώπινος εγωισμός. Όλοι λαχταράμε να είμαστε κάτι ξεχωριστό.** Και είμαστε: ο καθένας για το Θεό είναι ξεχωριστός και καλεσμένος να ενωθεί μαζί Του, μέσω του Ιησού Χριστού, να γίνει άγιος και να σωθεί στην αιωνιότητα.

**Ως ορθόδοξος χριστιανός, ναι, είμαι ξεχωριστός:** ο Θεός έγινε άνθρωπος και σταυρώθηκε για μένα, έδωσε στον κόσμο τα άγια Μυστήρια για να μπορέσω να ενωθώ με Αυτόν, το βάπτισμα για να γίνω μέλος του σώματός Του (της Εκκλησίας, δηλ. του συνόλου των χριστιανών), το χρίσμα, για να λάβω τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, την εξομολόγηση, για να συγχωρούνται οι αμαρτίες μου και να λαμβάνω καθοδήγηση από τον πνευματικό μου, τη θεία Μετάληψη για να παίρνω μέσα μου το πανάγιο Σώμα και Αίμα Του!... **Αλλά το ίδιο ξεχωριστός είναι κι ο διπλανός μου, κι ο απέναντί μου κι ο κάθε άνθρωπος.** Όλοι είμαστε καλεσμένοι από τον Ίδιο τον Ιησού Χριστό (προσωπικά ο καθένας μας) για το άγιο βάπτισμα και τον πνευματικό και ηθικό αγώνα της Ορθοδοξίας, που οδήγησε και οδηγεί χιλιάδες ανθρώπους κάθε εποχής στην ένωση με το Θεό.

Γι' αυτά είμαστε καλεσμένοι και είναι υπεραρκετά. Δε χρειάζεται να «μας καλέσει προσωπικά ο Χριστός» να κάνουμε θαύματα ή προφητείες ή να διδάσκουμε την ανθρωπότητα. Ας γίνουμε πρώτα ταπεινά μέλη του σώματός Του (της Εκκλησίας) και βλέπουμε… Τότε γινόμαστε «οι εκλεκτοί», για τους οποίους μίλησε ο Χριστός και είπε «πολλοί είναι οι καλεσμένοι, αλλά λίγοι οι εκλεκτοί» (*κατά Ματθαίον*, κεφ. 20 – είναι από την παραβολή των εργατών, όπου φαίνεται ότι όλοι είμαστε καλεσμένοι, αλλά οι πονηροί θέλουν να ξεχωρίζουν από τους άλλους επειδή «κουράστηκαν περισσότερο»). Ποιοι είναι λοιπόν οι εκλεκτοί; Αυτοί που αποδέχονται την πρόσκληση. Αν όλοι την αποδέχονταν, θα ήταν όλοι εκλεκτοί, γιατί ο Χριστός μοιράζει το Σώμα και το Αίμα του εξίσου σε όλους μας (δες και την παραβολή του μεγάλου δείπνου, *κατά Λουκάν* 14, 15-24).

Όμως το θέμα είναι ότι ο Χριστός δίδαξε πως η σωτηρία έρχεται με την ταπείνωση και η ταπείνωση χρειάζεται μεγάλο πνευματικό αγώνα. Και τον ασφαλή τρόπο αυτού του αγώνα μάς τον δείχνουν οι άγιοι, από την εποχή των αποστόλων ακόμη, μέχρι και σήμερα.

**Χαρακτηριστικά των αληθινών θεοφώτιστων διδασκάλων**

Ας μου επιτραπεί να τον αναφέρω πολύ συνοπτικά: ο ασφαλής τρόπος σωτηρίας προϋποθέτει, φυσικά, να αγαπά και να συγχωρεί ο άνθρωπος όλο τον κόσμο, να παρακαλεί το Θεό να συγχωρούνται και να σώζονται οι αμαρτωλοί (ανάμεσά τους και ο ίδιος), αλλά και να είναι κανονικό μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας και να αισθάνεται πάντα μαθητής των αγίων, χωρίς να θέλει να λάβει υπερφυσικά χαρίσματα ή να γίνει διδάσκαλος κανενός.

Στην ιστορία της Εκκλησίας έχουν αναδειχθεί από το Θεό πάρα πολλοί μεγάλοι άγιοι διδάσκαλοι, που μέχρι το τέλος της ζωής τους επιβεβαιώθηκε η αγιότητά τους και κατά το θέλημα του Θεού συνέχισαν να θαυματουργούν και μετά θάνατον. Η διδασκαλία πολλών απ' αυτούς έχει καταγραφεί, είτε σε βιβλία των ίδιων είτε από τους ακροατές τους. Όλοι αυτοί είναι οι δικοί μας διδάσκαλοι: ο Μέγας Βασίλειος, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος και πάρα πολλοί άλλοι. Στα νεώτερα χρόνια έχουμε τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, τον άγιο Ιωάννη της Κρονστάνδης, τον άγιο Σιλουανό την Αθωνίτη, τον άγιο Λουκά τον Ιατρό, τον άγιο Πορφύριο, τον άγιο Ιουστίνο Πόποβιτς, τους γέροντες Σωφρόνιο Σαχάρωφ, Παΐσιο, Εφραίμ Κατουνακιώτη, Κλεόπα Ελίε, Ευμένιο των Ρουστίκων Ρεθύμνου και πάρα πολλούς άλλους. Μεταξύ των αγίων γυναικών, ας αναφέρουμε την αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου, την αγία

Συγκλητική, την αγία Ματρώνα τη Χιοπολίτιδα, την αγία Φιλοθέη την Αθηναία, την αγία Ματρώνα της Μόσχας την εκ γενετής τυφλή, την αγία Ελισάβετ της Ρωσίας κ.π.ά.

**Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά όλων τους:**

Ήταν κανονικά μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας (πολλοί από αυτούς ήταν και ιερείς ή μοναχοί) και λάτρευαν το Θεό με τον ορθόδοξο τρόπο, χωρίς να θέλουν να φτιάξουν «το δικό τους τρόπο»: σέβονταν και χρησιμοποιούσαν τις άγιες εικόνες, το καντήλι και το θυμιατό, έκαναν το σταυρό τους, πήγαιναν στην εκκλησία μαζί με όλο τον κόσμο, νήστευαν τις κανονικές νηστείες της Ορθοδοξίας, γιόρταζαν τις γιορτές της, εξομολογούνταν, μεταλάβαιναν κ.τ.λ.·

μελετούσαν τα έργα των παλαιότερων αγίων Πατέρων και συμμορφώνονταν με τη διδασκαλία τους σαν ταπεινοί μαθητές, χωρίς να περιμένουν να λάβουν οδηγίες ή αποκαλύψεις από τον ίδιο το Χριστό· ήταν δηλαδή μαθητές ανθρώπων, όχι απευθείας του Θεού, γιατί η ιδέα ότι ο Χριστός μάς κατευθύνει άμεσα, οδηγεί τον άνθρωπο σε εγωισμό και εύκολα τον κάνει παιχνίδι του διαβόλου·

ακόμη κι όταν θαυματουργούσαν, δε θεωρούσαν τον εαυτό τους εκλεκτό του Θεού· αντίθετα, ένιωθαν αμαρτωλοί και ανάξιοι να τους δώσει ο Κύριος υπερφυσικές εμπειρίες και θαυματουργικά χαρίσματα – όπως ο άσωτος υιός ζήτησε από τον Πατέρα του να τον πάρει σαν υπηρέτη, άσχετα αν ο Πατέρας τον ξανάκανε αρχοντόπουλο·

είχαν ορθόδοξο πνευματικό, στον οποίο εξομολογούνταν και υπάκουαν με ταπείνωση σε αυτά που τους έλεγε·

και το τελευταίο: **όσοι από αυτούς αναλάμβαναν αποστολή να διδάξουν τον κόσμο,** είτε ως ιεραπόστολοι (όπως ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός) είτε ως πνευματικοί (δηλ. εξομολόγοι), **την αναλάμβαναν μετά από εντολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας** και όχι από κατευθείαν «πρόσκληση του Χριστού», και δίδασκαν τη διδασκαλία και τον τρόπο ζωής της Ορθοδοξίας, όχι «καινούργια πράγματα».

Ακόμη και άγιοι που τους επισκέφτηκε ο Χριστός ή η Παναγία ή άγιοι που φωτίστηκαν από κάποια διδασκαλία του ευαγγελίου και επιθύμησαν να διδάξουν τον κόσμο (π.χ. άγιος Κοσμάς), δεν έκαναν τίποτα χωρίς πρώτα να πάρουν ευλογία από τον κανονικό ορθόδοξο επίσκοπο ή τον ηγούμενο του μοναστηριού, στον οποίο υπάγονταν.

Αυτός είναι ο σίγουρος δρόμος, ο δρόμος για να αποφύγουμε τις παγίδες. Και ο **λανθασμένος δρόμος** είναι να εμπιστευτούμε τον εαυτό μας, «την καρδιά μας», το μυαλό μας κ.τ.λ. Ο αμαρτωλός άνθρωπος δεν είναι σε θέση να διαχειριστεί μόνος του (χωρίς να υποτάσσεται σε ένα διδάσκαλο) τις πνευματικές καταστάσεις. Η υποταγή και η συνείδηση ότι είμαστε ανάξιοι να λάβουμε θαυματουργικά χαρίσματα ή να δούμε το Χριστό ή την Παναγία ή έναν άγγελο και να λάβουμε άμεσες οδηγίες απ' αυτόν είναι η δικλείδα ασφαλείας ενάντια στις παγίδες του διαβόλου, που είναι συνεχώς έτοιμος να μας ξεγελάσει.

Πώς τα ξέρει όλα αυτά με τόση σιγουριά κάποιος που δεν είναι άγιος; Συγχωρήστε μας, τα ξέρει όταν μελετήσει ειλικρινά και ταπεινά το έργο κάποιων έμπειρων. Και προτείνουμε γι' αρχή (υπάρχουν πολλά σοβαρά βιβλία για το θέμα) τα παρακάτω (αναζητήστε τα στο Διαδίκτυο ή στο ορθόδοξο χριστιανικό βιβλιοπωλείο της πόλης σας ή της περιοχής σας – υπάρχει και στο Ρέθυμνο):

π. Σεραφείμ Ρόουζ, *Η Ορθοδοξία και η Θρησκεία του Μέλλοντος*,

Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσιανίνωφ, *Θαύματα και Σημεία*,

π. Αλεξίου Trader (Καρακαλλινού μοναχού), *Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν – Πρόσκληση στους Πεντηκοστιανούς με ερμηνεία των πνευματικών χαρισμάτων*,

αρχιμανδρίτη Σωφρονίου Σαχάρωφ, *Ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης*.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
Τ.Κ. 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ. Τηλ.: 28310 28854 - e-mail: riginiot@gmail.com
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Ενορία Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Θεόδωρος Ι. Ρηγινιώτης